

ادامه از صفحه اول

تاریک و روشن رسیدگی به پرونده مفسدان اقتصادی

در پرونده سلطان سکه هم همین مطلب را نوشتم. اعدام و بازداشت همیشه ممکن است، اما برگشت پول‌ها باید به‌نوعی مدیریت شودکه کمترین بهانه را به مفسدان اقتصادی بدهد. مدیریت رسیدگی به این دست از پرونده‌ها این نیست که فرد مفسد را بازداشت یا اعدام کنیم، بلکه باید او را تحت‌الحفظ در اختیار گرفت تا اموال به‌بیمارفته را با حضور فیزیکی مفسد شناسایی کرد و به بیت‌المال برگشت داد. یکی از پرونده‌های پرسروصدا و بحث‌انگیز، پرونده بانک سرمایه است که عده‌ای از مدیران آن به حبس‌های طولانی‌مدت و بازگرداندن پول‌هایی که من غیرق به دست آورده بودند محکوم شدند؛ پرسش این است آیا برخورد از این دست توانست منافع سهام‌داران و صاحبان اموال بانک سرمایه را حراست و حفاظت کند؟ طبق توضیحات حسابرسی در صورت مالی بانک سرمایه، سرمایه نظارتی بانک تا مبلغ منفی ۴۲ هزار میلیارد تومان کاهش یافته. نسبت خالص دارایی‌های ثابت، سرقفلی و وثایق تملیکی به سرمایه و اندوخته‌های بانک سرمایه در پایان شهریور ماه سال ۹۸ به ۴۷۸ درصد و درجه اهرمی منفی ۱۶۳ درصد رسیده و کفایت سرمایه این بانک نیز از منفی ۱۲۹ درصد در سال ۱۳۹۷ به منفی ۱۷۳ درصد در پایان شهریور ۹۸ کاهش یافته است. مهم‌تر اینکه زیان بانک در دوره جاری نیز ادامه داشته به‌طوری‌که زیان انباشته‌شده بانک سرمایه که در اسفند ۹۶ عدد ۱۱هزارو ۵۲۵ میلیارد تومان بود، در اسفند ۹۷ به ۱۹هزارو ۶۵۵ میلیارد تومان و در ۹ ماهه اول سال ۹۸ به ۲۵هزارو ۴۷۱ میلیارد میلیارد تومان رسیده که ۶۳ برابر سرمایه اولیه بانک است!

به دیگر سخن، از زمان شروع رسیدگی به پرونده، مشتری‌های بانک سرمایه که عمدتا بازداشت شدند، از ۱۱هزارمیلیاردو ۵۲۵ میلیارد تومان به عدد نجومی ۲۵هزارو ۴۷۱ میلیارد تومان در ۹ ماهه اول سال ۹۸ رسید، درحالی‌که اگر مدیریت بحران را دادسرای پولی و بانکی با تحت نظر گرفتن بهدکاران بانک سرمایه بر عهده می‌گرفت و به‌جای بازداشت آنان را تحت نظر قرار می‌داد و با وثایق سنگین آزاد می‌گذاشت تا در مهلت معین اعطایی نسبت به استرداد وجوئات مورد ادعا اقدام کنند، نمونه قابل توجه موضوع بانک آینده است که یکی از بهدکاران بزرگ این بانک در مدت اندکی (کمتر از یک ماه) دوهزارو ۵۰۰ میلیارد تومان از سه‌هزارو ۲۰۰ میلیارد تومان به‌دبی خود را نقدا به بانک پرداخت کرد. آیا منافع بانک حفظ نمی‌شد؟پرونده‌ای پرسروصدا در همین رابطه در دادسرای مناسفد اقتصادی علیه تهیه‌کننده سربال شهروزاد در جریان است؛ پرونده‌ای که به‌لحاظ فرهنگی بودن تهیه‌کننده آن، محمد امامی و انعکاس وسیع آن در رسانه‌ها مورد توجه قرار گرفت؛ به‌ویژه صاحب‌ه او با روزنامه «شرق» که در آن از سائلی یاد کرد که جای تامل دارد، او در پاسخ پرسشی که چقدر بهدکار است، می‌گوید «در اسناد بانک سرمایه منتشرشده در سال ۱۳۹۸ من در لیست بهدکاران بانک سرمایه نیستم. فقط در نوع تسویه بنده تشکیل اتفاق افتاده است، من سال ۱۳۹۶ با بانک تسویه کرده‌ام». درباره تشکیک مطالبات بانک، از ساختمانی می‌پرسند که بالاتر از ارزش واقعی فروخته شده و او پاسخ می‌دهد «ملک من در آرژانتین بود و دو ملک دیگر در لواسان و فرشته که امروز در این سه ملک اختلاف داریم، در صورت‌های مالی بانک حتی این املاک به اختلاف نرسیده، این ادعای نماینده قانونی دادستان است و چهار سال است این ادعا را مطرح می‌کنند. من چهار سؤال مطرح می‌کنم خواهشم این است که درباره آن تحقیق کنید، چهار سال پیش این پرونده مطرح شد و من بازداشت شدم اگر همان سال محکوم می‌شدم و حکم می‌گرفتم و همچنان متهم نبودم، بیشتر از این در زندان می‌ماندم؟» بیشتر از این مورد اهانت قرار می‌گرفته؟ و در پاسخ به این سؤال که نوع تسهیلات شما چه بود؟ می‌گوید «مشارکت مدنی بازگازنی؛ یعنی من در هر حوزه‌ای می‌توانستم هزینه کنم.» او بارها گفته است بیابید کل دارایی‌های او را که به‌صورت وثیقه یا انتقال در اختیار بانک سرمایه گذاشته است، در یک کفه ترازو بگذارید و کل وام و تسهیلاتی را که بانک دریافت ا بدو ورود خود به حوزه کاری بانک سرمایه دریافت کرده، به‌انضمام بهره و دیرکرد و هر نوع خسارت ادعایی بانک را در کفه دیگر ترازو قرار دهید. به‌رحال تسهیلات و اموال، وزن و اعتباری دارند، با اعتبارسنجی، اموالی را که متعلق به امامی بوده و ادعا شده است با حساب‌سازی در زمان نهاتر مبالغ کارشناسی بسیار بالاتر از ارزش واقعی بوده و از این طریق بانک متضرر شده است، دوباره اعتبارسنجی با حضور کارشناس منتخب بی‌طرف شود و کل وام و تسهیلات ایشان به اضافه بهره و خسارات تأخیر تأدیه هم حسابرسی شود؛ به یک عددی می‌رسیم که واقعیت امر است. امروز حوزه سینما و تلویزیون در واقع مورد اتهام واقع شده است که هستند افرادی که با تکیه بر روابط ویژه خود منابع مالی را من غیرق متصرف می‌شوند و کلی معوقه بانکی دارند؛ اما بخشی از این وام و تسهیلات را برای آدرس‌غلط‌دادن به این حوزه سرریز می‌کنند تا پوششی باشد بر تخلفات بانکی آنان.

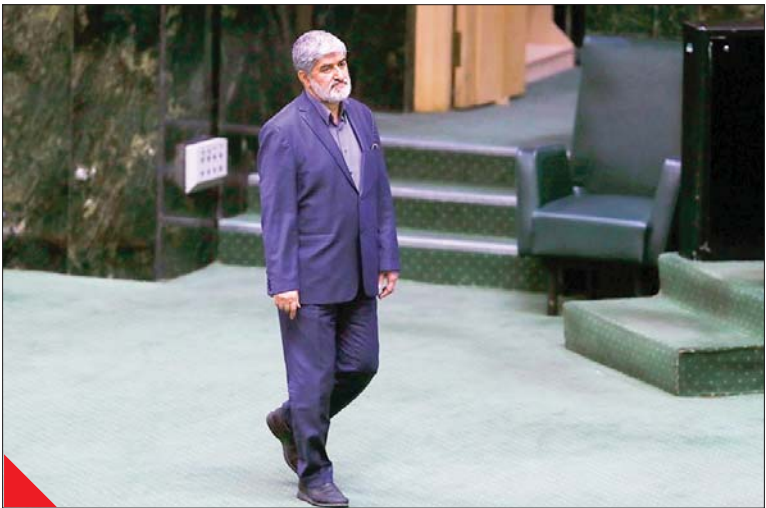
شرق؛ رئیس سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور گفت: ۱۶ هزار زندانی با مرخصی پایان حبس به زندان برنمی‌گردند. با شیوع کرونا و نگرانی از ورود این‌ بیماری به زندان‌ها، قوه قضائیه به بیش از صد هزار زندانی مرخصی داد و بیش از ۱۰ هزار زندانی نیز مرخصی‌شان به آزادی ختم خواهد شد. این در حالی است که زندانیان سیاسی و امنیتی مانند فعالان صنفی معلمان یکی پس از دیگری با پایان مرخصی راهی زندان شده‌اند؛ برای مثال اسماعیل عبیدی (فعال صنفی معلمان) حتی مشمول تمدید مرخصی نشد و مدت‌هاست به زندان اوین بازگشته. اصغر جهانگیر در جلسه دیروز شورای عالی قوه قضائیه با اشاره به پایان مهلت مرخصی بخشی از زندانیان مشمول

بخشنامه ریاست قوه قضائیه به ارائه گزارشی از تمهیدات در نظر گرفته‌شده برای قرنطینه این افراد پیش از ورود به فضای عمومی زندان پرداخت. وی افزود: ۱۶ هزار نفر از زندانیانی که به مرخصی رفته بودند، با مرخصی پایان حبس دیگر به زندان باز نخواهند گشت. در همین رابطه سخنگوی قوه قضائیه پیش از این از فعالیت ۵۰۰ هیئت کارشناسی درخصوص بررسی وضعیت تمدید مرخصی یا آزادی زندانیان خبر داده و گفته بود: ریاست قوه قضائیه بعد از تشکیل چندین جلسه کارشناسی، با صدور بخشنامه‌ای مقرر کرد برای بررسی وضعیت زندانیان در حال مرخصی و حتی زندانیانی که در زندان هستند، از روز یکشنبه تمامی حوزه‌های قضائی سراسر کشور، هیئت‌های ویژه‌ای تشکیل دهند و وضعیت زندانیان را بررسی کنند و درباره آنها تصمیم بگیرند. غلامحسین اسماعیلی توضیح داد: این هیئت‌های ویژه وضعیت زندانیان در حال مرخصی و حتی زندانیانی را

۱۶ هزار زندانی با پایان مرخصی‌ها، به زندان بر نمی‌گردند

وزارت کشور در نامه‌ای به نطق کمپهری درباره مقصربودن وزیر کشور در حوادث آبان واکنش نشان داد

چرا وزیر کشور پس از آبان استیضاح نشد؟

گزارش مابوق و اقدامات قانونی دستگاه‌های عضو شورای امنیتی کشور ارائه شد، سپس استیضاح وزیر کشور با محور حوادث آبان‌ماه در دو جلسه کمیسیون در تاریخ‌های ۱۹ و ۲۵ آذر ماه بررسی شد که در نتیجه در پایان جلسه دوم تعداد زیادی از نمایندگان پس از استماع پاسخ‌های وزیر کشور آن را قانع‌کننده دانسته و امضای خود را بازپس گرفتند، لذا در همان روز طرح استیضاح از نصاب قانونی افتاد و از دستور کار کمیسیون خارج شد. در کمیسیون اصل ۹۰ و در جلسه‌ای که با درخواست رؤسای ۳ فرکسیون اصلی امید، مستقلان و ولایی برگزار شد گزارش جامعی از اقدامات و مستندات تقدیم شد.» در بخش دیگری از این نامه هم بیان شده که «آنچه در جلسه رسمی این کمیسیون پس از بررسی مدارک و گزارش وزارت کشور ازسوی نمایندگان حاضر در جلسه اعلام نظر شد کاملاً مغایر با ادعاهای آقای مطهری می‌باشد، در جلسات متعدد و همچنین در مواجهات با رسانه‌ها اعلام کردیم که اقدامات وزارت کشور در این خصوص تماماً مستند به قانون و با رعایت موازین و اعلام نظر صریح در مواضع کارشناسانه بود و مستندات موجود به مراجع رسمی به ویژه مجلس شورای اسلامی ارائه شده است.» در ادامه از مطهری خواسته شده تا «مدارک و اسناد مثبت» سخنانش را ارائه کند و «در غیر این صورت به‌منظور صیانت از خدمات و زحمات خدمت‌گزاران ملت در

وزارت کشور ناچار به پیگیری حقوقی موضوع از مراجع صالحه خواهیم بود.»

استیضاح هرگز از حد نصاب نیفتاد

نخستین نکته اینجاست که حداقل ۱۸ نفر از استیضاح‌کنندگان وزیر کشور تقصیر زیادی برای او در حوادث آبان قائل بودند. گزارش‌های ارائه‌شده ازسوی وزیر هم تنها آنها را برای به‌صحن‌کشاندن او «مصم‌تر» کرده بود. این را شهاب‌الدین بی‌مقدار، یکی از اعضای کمیسیون شوراها، به «شرق» گفته بود. البته همه نمایندگان اذعان داشتند که در آن مقطع یعنی آذر۹۸ تلاش‌های زیادی در بهارستان برای متنفی‌شدن استیضاح وزیر کشور وجود داشت. علی مطهری، طراح استیضاح، بعد از اولین جلسه با وزیر از قانع‌نشدن نمایندگان خبر داد و گفت که در چنین شرایطی رحمانی‌فضلی جلسه ازسوی نمایندگان حاضر در جلسه اعلام نظر شد او ترک کرده تا «دفع‌الوقت» کند. کاری که به گفته او «تخلف آشکار» بود. یک هفته بعد هم خبری استیضاح‌کنندگان را شوکه کرد: «استیضاح وزیر کشور از حد نصاب افتاده». بی‌مقدار، نماینده تبریز، گفته بود که استیضاح‌کنندگان از خود پرسیدند «ما که زنده هستیم؛ پس چه کسانی امضای خود را پس گرفتند؟» پس از این مشخص شد که محمدجواد کولیوند، رئیس کمیسیون شوراها نیز برای متنفی‌شدن استیضاح تلاش می‌کند. استیضاح‌کنندگان برای بار دوم با نامه‌ای که ۱۸ نماینده استیضاح‌کننده پای آن را امضا کردند، به

که مشمول بخشنامه مرخصی بودند، اما نتوانستند تأمین لازم را تودیع کنند و به مرخصی بروند و همچنین زندانیانی که با قرار، بازداشت هستند و محکوم نشده‌اند بررسی کنند و درباره آنها تصمیم بگیرند. وی افزود: با این بخشنامه بیش از ۵۰۰ هیئت در کشور تشکیل خواهد شد. مقرر شده این هیئت‌ها هر روز و در صورت لزوم با کار جهادی و شبانه‌روزی جلسات مشترکی را برگزار کنند. سخنگوی قوه قضائیه ادامه داد: مأموریت این هیئت‌ها این است که مشخص کنند با لحاظ ارفاقات قانونی که در قانون مجازات اسلامی وجود دارد، مانند آزادی مشروط، تعلیق اجرای مجازات و امثال آن، شرایط عدم بازگشت به زندان برای چه تعداد از این افراد مهیاست؛ به‌گونه‌ای که این بخش از زندانیان اصلاً مراجعتی به زندان نداشته باشند. با توجه به سخنان دیروز رئیس سازمان زندان‌ها، نتیجه فعالیت این کمیته‌ها به آزادی تعداد چشمگیری از زندانیان ختم خواهد شد.

سراغ رئیس مجلس رفتند. درحالی‌که فقط ۱۰ امضا برای اعلام وصول‌شدن استیضاح کافی است. علی لاریجانی هم با دیدن نامه دستور داد که استیضاح عبدالرضا رحمانی‌فضلی اعلام وصول شود. اما او در آن جلسه سخن را ترک کرد و عبدالرضا مصری، نایبرئیس نزدیک به جریان پایداری مجلس از اعلام وصول استیضاح سر باز زد.

اجازه ندادند استیضاح انجام شود

شهاب‌الدین بی‌مقدار در توضیح جلسه با وزیر کشور به «شرق» گفته بود: «از توضیحات وزیر و معاون نیروی انتظامی متوجه شدیم که می‌توانستند جلوی خون‌ریزی را بگیرند. آنها برنامه‌ای نداشتند و فکر می‌کردند اتفاقی رخ نمی‌دهد. این نکته را پاسخ به سؤالات ما مشخص شد». محمود صادقی، دیگر نماینده استیضاح‌کننده نیز روایتی از آن جلسه ارائه داد که بازتاب‌های زیادی داشت. او گفت: «یکی از نمایندگان شهرستان‌ها اعلام کرد که دو نفر در حوزه انتخابیه من (محدوده کرج و شهرقدس) با اصابت گلوله به مغزشان جان باختند و از رحمانی‌فضلی سؤال کرد که آیا امکان تیراندازی، دست‌کم به یا کم‌ر به پایین وجود نداشته که چنین شلیک‌هایی انجام شده است؟ وزیر کشور هم در پاسخ عنوان کرد که خب! شلیک به پا هم انجام شده بوده است. پاسخی که نمایندگان از آن شگفت‌زده شدند و متعجب از اینکه آقای وزیر، با بی‌خیالی چنین مسئله‌ای را عنوان کرده است. آیا چنین پاسخی، توجیه افقاعی خواهد بود؟». هر چه بود استیضاح پس از نامه دوم هم اعلام وصول نشد. مطهری در آخرین نطقش در مجلس گفت: «وزیر محترم مقصر حوادث آبان بود. تا لحظه آخر بسیار محکم ایستادیم و منتظر آن بودیم که نیفتاد. از آقای لاریجانی انتقاد می‌کنم. البته ایشان داماد ما هستند اما باید انتقاد کنم که ایشان اجازه نداد این کار انجام شود». به نظر می‌رسد پس از این نیز پاسخی از مطهری به عنوان طراح استیضاح منتشر خواهد شد. اما هر چه هست نمایندگان مجلس دهم چهارشنبه بهارستان را ترک می‌کنند. درحالی‌که چندباری عزم استیضاح وزیر کشور کرده بودند و جدی‌ترین آن نیز پس از اعتراض‌های آبان و حوادث آن ماه بود. پای عبدالرضا رحمانی‌فضلی اما هرگز برای استیضاح به صحن نرسید یا به تعبیر نمایندگان نگذاشتند که برسد.

روزنه

نماینده تهران از تأیید حکم ۲۱ ماه حبس خود خبر داد

صادقی به زندان می‌رود؟

● شرق؛ محمود صادقی محکوم به ۲۱ ماه حبس است. او دیروز خبر داده که «شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر استان تهران تجدیدنظرخواهی اینجانب از رأی دادگاه شعبه ۱۰۵۷ کارکنان دولت را رد کرد و رأی دادگاه بدوی مبنی بر ۱۰ میلیون جرای نقدی و ۲۱ ماه حبس را عیناً تأیید کرد». درحالی‌که به گفته صادقی، این دادگاه پیش از این «وقت احتیاطی برای ۲۸ تیر تعیین کرده بود». اما امروز به صورت غیرمنتظره مبادرت به صدور رای کرد». صادقی حالا آخرین روزهای نمایندگی‌اش را هم تجربه می‌کند و این مصونیت از او برداشته خواهد شد. حکم او در حالی تأیید شده که گمانه‌زنی‌ها برای تغییر آن در مرحله تجدیدنظر وجود داشت. علی مطهری، نماینده تهران، نیز نامه‌ای در همین زمینه به رئیس دستگاه قضا نوشته بود. آیا محمود صادقی بعد از دوران نمایندگی رای زندان خواهد شد؟

چه کسی شکایت کرد؟

صادقی در توضیح شکایات‌ها از او به «شرق» توضیح داده بود: «مجموعه‌ای شکایات عمده‌ا از طریق دادسرای فرهنگ و رسانه انجام شده بود که گزارش آن به هیئت نظارت بر عملکرد نمایندگان نیز ارجاع شده بود. در نهایت همگی در مجتمع کارکنان دولت جمع‌شدند که البته یک پرونده به دادگاه انقلاب رفت که آن هم به مجتمع کارکنان دولت برگشت». به گفته او، در چهار مورد دادگاه رأی به محکومیت داده و در باقی موارد تبرئه شده است: «هفت ماه حبس برای اتهام توهین به رئیس قوه قضائیه صادر شده است. ۱۴ ماه حبس هم برای تمرد در برابر مأمور قانون صادر شده است. نکته اینجاست که با تغییر رئیس قوه قضائیه، یکی از نخستین تغییرات در این نهاد مربوط به حساب‌های رئیس پیشین قوه قضائیه، گفته بود که «شخص شکایتی» از صادقی است. ندارد. اما طبق توضح صادقی، شکایات‌ها را دادستان تهران پیگیری کرده بود: «برخلاف اخباری که منتشر شده است، خود شخص آملی‌لاریجانی به طور مستقیم شکایت نکرده است. جالب است بدانید شاکي عده شکایات‌های انجام‌شده، دادستان تهران بوده است یا خود او یا حداقل جانشین دادستانی تهران این شکایت‌ها را ثبت کرده‌اند». جعفری دولت‌آبادی پس از تغییر رئیس قوه قضائیه و در روزهای پایانی مسئولیت خود نیز «کیفرخواست همه پرونده‌هایی را که در دوره ریاست قبلی قوه تشکیل شده بودند، صادر کرد».

حکم اجرا می‌شود؟

تمرد از قانون دیگر اتهام صادقی است؛ اتهامی که سقف مجازاتش در قانون ۱۲ ماه است اما قاضی او را به ۱۴ ماه حبس محکوم کرده است. پس از جدال لفظی بین صادقی و رئیس قوه قضائیه، معاون وقت دادستان تهران از صادقی شکایت کرد. مأموران دادستانی نیز در شب ۲۸ صفر؛ یعنی شب یک روز تعطیل برای بازداشت او مراجع کردند. همان‌وقت اما با رسانه‌ای‌شدن این موضوع، عده‌ای مقابل منزل صادقی تجمع کردند و در نهایت او بازداشت نشد. صادقی تأکید کرده بود که تا پیش از نظر هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان مجلس، قوه قضائیه نمی‌تواند اقدامی درخصوص نمایندگان انجام دهد. علی مطهری نیز در نامه‌ای که به رئیس دستگاه قضا نوشته و درخواست تجدیدنظر در حکم صادقی را داده بود، نوشته بود: «درواقع صدور و اجرای حکم جلب ایشان یک اشتباه بوده که این امر ظاهراً توسط دادگاه نیز پذیرفته شده است. بنابراین ۱۴ ماه حبس تعزیری تحت عنوان «تمرد در برابر عوامل امنیت دادستانی تهران» عادلانه به نظر نمی‌رسد. اتفاقاً در همان زمانی که مأموران پشت در منزل آقای صادقی بودند، ایشان با من به‌عنوان نایب‌رئیس مجلس تماس گرفت و مشورت خواست. من گفتم کارشان غیرقانونی است، چون هنوز هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان نظر نداده است». حکم هفت ماه حبس به اتهام توهین به رئیس پیشین دستگاه قضا نیز به چهار سال حبس بازمی‌گردد. صادقی در ۱۳۹۵ میلادی به مجلس ایران از آیت‌الله صادق آملی‌لاریجانی، رئیس وقت این قوه، خواسته بود تا درباره شایعه واریز هزاران میلیارد تومان از حساب‌های این نهاد حکومتی به حساب‌های شخصی خود توضیح دهد. درخواست او اما با واکنش تند قوه قضائیه مواجه شد و بلافاصله پرونده‌ای علیه صادقی به جریان افتاد. حتی محمدجواد لاریجانی، معاون وقت قوه قضائیه، درباره این موضوع در برنامه تلویزیونی توضیحاتی داد. صادقی پس از آن هم پیگیر شفافیت مالی این حساب‌ها بود. در نهایت حجت‌الاسلام رئیسی در اولین اظهارنظرها پس از انتصاب خود گفت: «این حساب‌ها را به پنج حساب تقلیل دادیم و هزینه و درآمد این حساب‌ها را به مردم گزارش می‌دهیم. مصارف این پول‌ها در ازای خدمات قضائی بوده است». حالا باید دید که پرونده صادقی پس از حکم نهایی، دستخوش تغییراتی خواهد شد یا نه؟ آیا او بعد از چهار سال نمایندگی تهران در مجلس، باید به دلیل تذکر و اظهارنظر ۲۱ ماه را در زندان سپری کند؟

ادامه در صفحه ۳